

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2011. gada 13. aprīlī*

Lieta T-576/08

Vācijas Federatīvā Republika, ko sākotnēji pārstāvēja M. Lumma [*M. Lumma*] un B. Kleins [*B. Klein*], vēlāk — M. Lumma, B. Kleins, T. Hence [*T. Henze*] un N. Grafs Victums [*N. Graf Vitzthum*], pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv A. Falka [*A. Falk*], K. Petkovska [*K. Petkovska*], S. Juhannesone [*S. Johannesson*] un A. Engmans [*A. Engman*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — vācu.

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv F. Erlbahers [*F. Erlbacher*] un A. Šmitkovska [*A. Szmytkowska*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv B. Plasa Krusa [*B. Plaza Cruz*],

pārstāve,

Francijas Republika, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un B. Kabuā [*B. Cabouat*],

pārstāvji,

Itālijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja I. Bruni [*I. Bruni*], pārstāve, vēlāk — P. Džentili [*M. P. Gentili*], *avvocato dello Stato*,

un

Polijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*], vēlāk — M. Špunars [*M. Szpunar*] un visbeidzot — M. Špunars, B. Majčīna [*B. Majczyna*] un M. Drveckis [*M. Drwiecki*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 983/2008, ar ko pieņem plānu par resursu sadalījumu dalībvalstīm, kas jāiekļauj 2009. budžeta gadā pārtikas piegādei no intervences krājumiem trūcīgāko personu pabalstam Kopienā (OV L 268, 3. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs M. Preks [*M. Prek*] (referents), tiesneši S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*] un S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 9. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 1. lpp.), preambulas 10. apsvērumā ir noteikts šādi:

"Lai stabilizētu tirgus un nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, paralēli tiešā atbalsta shēmu ieviešanai ir izveidota diferencēta cenu atbalsta sistēma dažādām nozarēm [..]. Šo pasākumu veids ir valsts intervence vai atbalsta maksājumi labības, rīsu, cukura, olīveļļas un galda olīvu, liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas un aitu un kazu gaļas nozaru produktu uzglabāšanai privātās noliktavās. Tādēļ, ņemot vērā šīs regulas mērķus, jā saglabā cenu atbalsta pasākumi, ja tādi ir paredzēti instrumentos, kā tie izveidoti agrāk, neveicot būtiskas pārmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo normatīvo stāvokli."

- 2 Minētās regulas preambulas 18. apsvērumā ir noteikts šādi:

“Dažādu lauksaimniecības produktu intervences krājumu dēļ Kopienai ir pieejami līdzekļi, lai sniegtu ievērojamu palīdzību vistrūcīgākajiem cilvēkiem Kopienā. Kopienas interesēs ir ilgstoši izmantot šo iespēju, kamēr, veicot attiecīgus pasākumus, šīs rezerves ir samazinātas līdz parastam līmenim. Ņemot vērā šos apsvērumus, līdz šim Padomes 1987. gada 10. decembra Regulā (EEK) Nr. 3730/87, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus pārtikas piegādei no intervences uzkrājumiem izraudzītām organizācijām izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām, ir paredzēts, ka labdarības organizācijas izdala pārtiku. Šis svarīgais sociālais pasākums, kas var ļoti palīdzēt visnelabvēlīgākajā situācijā esošajām personām, būtu jāsauglabā un jāiekļauj šajā regulā.”

- 3 Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas IV apakšiedaļā “Intervences produktu realizācija” ir ietverts 25.–27. pants.

- 4 Saskaņā ar Vienotās TKO regulas 25. pantu “valsts intervencē iepirkto produktu realizāciju veic, neradot traucējumus tirgū, nodrošinot vienādu piekļuvi precēm un vienādus noteikumus pircējiem”.

- 5 Minētās regulas 27. pantā “Izplatīšana vistrūcīgākajām personām Kopienā” ir noteikts šādi:

“1. Produkti no intervences rezervēm ir pieejami konkrētām norīkotām organizācijām, kas izplata pārtiku vistrūcīgākajām personām Kopienā saskaņā ar gada plānu.

Izplatīšana ir:

- a) bezmaksas vai

- b) par cenu, kas nekādā gadījumā nav augstāka par norīkoto organizāciju izmaksām šīs darbības veikšanai.

2. Produktu var mobilizēt Kopienas tirgū, ja:

- a) tas īslaicīgi nav pieejams Kopienas intervences rezervēs 1. punktā minētā gada plāna īstenošanas laikā, ciktāl nepieciešams plāna īstenošanai vienā vai vairākās dalībvalstīs, un ja izmaksas nepārsniedz robežlielumu, kas šim mērķim paredzēts Kopienas budžetā, vai

b) plāna īstenošana nozīmētu produktu nelielu daudzumu pārvietošanu starp dalībvalstīm, ja intervencē esošie produkti atrodas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā šis produkts ir pieprasīts.

3. Attiecīgās dalībvalstis norīko 1. pantā minētās organizācijas un katru gadu paredzētajā termiņā paziņo Komisijai, ja tās vēlas piemērot šo shēmu.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minētos produktus norīkotajām organizācijām izsniedz bez maksas. Šo produktu uzskaites vērtība ir intervences cena, kam piemēro koeficientu, ja ir jānošķir dažādas kvalitātes produkti.

5. Neskarot 190. pantu, produktus, kuri darīti pieejami atbilstīgi šā panta 1. un 2. punktam, finansē ar apropriācijām no Eiropas Kopienu budžeta ELGF attiecīgās budžeta nodaļas. [..]”

6. Komisijas 1992. gada 29. oktobra Regulas (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (OV L 313, 50. lpp.), 1. pantā ir noteikts šādi:

“1. Dalībvalstis, kas vēlas piemērot ar Regulu (EEK) Nr. 3730/87 ieviestos pasākumus par labu vistrūcīgākajām personām Kopienā, līdz katra gada 15. februārim informē Komisiju par to, kā īstenots iepriekšējais 2. pantā minētais gada plāns.

2. Vēlākais līdz 31. maijam attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai par:

- a) katra veida produktu daudzumiem [..], kas attiecīgajā gadā ir vajadzīgi plāna īstenošanai tās teritorijā;

[..].”

7 Saskaņā ar minētās regulas 2. pantu:

“1. Līdz katra gada 1. oktobrim Komisija pieņem gada plānu, lai sadalītu produktus no intervences krājumiem pa attiecīgām dalībvalstīm. Sadalot krājumus starp dalībvalstīm, Komisija ņem vērā precīzāko vistrūcīgāko personu skaita novērtējumu attiecīgajās dalībvalstīs, kā arī gūto pieredzi un resursu izmantošanu iepriekšējos gados. [..]

2. Pirms gada plāna sastādīšanas Komisija apspriežas ar lielākajām organizācijām, kas labi pārzina vistrūcīgāko personu problēmas Kopienā.

3. Plānā jo īpaši:

- 1) katra no dalībvalstīm, kas īsteno pasākumu, ietver informāciju:
 - a) par maksimālo finanšu līdzekļu apjomu, kāds ir pieejams tās plāna daļas īstenošanai;
 - b) par ikviena veida produktu daudzumu, kurš jāizņem no krājumiem, kuri atrodas intervences aģentūru pārziņā;
 - c) dotāciju, kura pieejama ikviena produkta iegādei Kopienas tirgū, ja attiecīgais produkts īslaicīgi nav pieejams krājumos, kuri atrodas intervences aģentūru pārziņā tad, kad tiek pieņemts gada plāns.

Ikvienam produktam šo dotāciju nosaka, ņemot vērā daudzumu, kāds norādīts 1. panta 2. punktā minētajā dalībvalsts paziņojumā, daudzumus, kuri nav pieejami intervences krājumos, [un] produktus, par kuriem ir saņemti pieteikumi un kuri ir sadalīti iepriekšējos finanšu gados, kā arī to faktisko izmantošanu.

[..]”

- 8 Minētās regulas 3. pantā noteikts, ka plānu īsteno no 1. oktobra līdz nākamā gada 31. decembrim.
- 9 Saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1.a punkta ceturto ievilkumu:

“Konkrēto produktu var mobilizēt tirgū tikai tad, ja visi vienas un tās pašas grupas produkta daudzumi piegādes nolūkos tiek izņemti no intervences krājumiem, piemērojot 2. panta 3. punkta 1. daļas b) apakšpunktu, tostarp daudzumi, kuri jānodod, piemērojot 7. pantu, jau ir sadalīti. Kompetentā valsts iestāde informē Komisiju par attiecīgās mobilizēšanas procedūru uzsākšanu.”

Apstrīdētā regula

- 10 Gada plāns par resursu sadalījumu dalībvalstīm, kas jāiekļauj 2009. budžeta gadā pārtikas piegādei no intervences krājumiem trūcīgāko personu pabalstam Kopienā, ir paredzēts ar Komisijas 2008. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 983/2008 (OV L 268, 3. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”).

- 11 Apstrīdētās regulas preambulas 4. apsvēruma ir izteikts šādā redakcijā:

“Regulas [...] Nr. 3149/92 2. panta 3. punkta 1) apakšpunkta c) punktā paredzēti resursu piešķirumi, lai tirgū iepirktu produktus, kas īslaicīgi nav pieejami intervences krājumos. Patlaban intervences aģentūru rīcībā ir visai nelieli lietošanai uzturā piemērotu graudaugu krājumi, kā arī jau ir pieņemti pasākumi attiecībā uz to pārdošanu. Turklāt intervences aģentūru rīcībā patlaban nav rīsu un sausā vājpiena krājumu, un 2008. gadā nav paredzami šo lauksaimniecības produktu piedāvājumi intervencei. Tāpēc ir jānosaka 2009. finanšu gada plāna īstenošanai nepieciešamo resursu piešķirumi, lai tirgū varētu iepirkt graudaugu produktus, sauso vājpienu un rīsus.”

- 12 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts šādi:

“Attiecībā uz 2009. gadu pārtikas produktu sadale trūcīgākajām personām Kopienā, piemērojot [Vienotās TKO regulas] 27. pantu, notiek atbilstīgi šīs regulas I pielikumā iekļautajam sadales plānam.”

- 13 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu “piešķirumi dalībvalstīm, kas paredzēti, lai iepirktu 1. pantā minētajam plānam nepieciešamo graudaugu produktus, sauso vājpienu un rīsus, ir noteikti šīs pašas regulas II pielikumā”.

- 14 Apstrīdētās regulas I pielikuma a) punktā ir noteikts, ka finanšu līdzekļi, kas pieejami plāna izpildei katrā dalībvalstī, kopsummā ir EUR 496 miljoni.

- 15 Apstrīdētās regulas II pielikumā ir noteikti tādi piešķirumi dalībvalstīm, kuri paredzēti produktu iepirkšanai Kopienas tirgū, ievērojot I pielikuma a) punktā noteiktās summas, un šo piešķirumu kopsumma ir EUR 431 420 891.
- 16 Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējo budžetu pieņēma 2008. gada 18. decembrī (OV 2009, L 69, 1. lpp.). Tajā bija paredzētas apropriācijas EUR 500 miljonu apmērā pārtikas programmām mazāk nodrošinātām personām Eiropas Kopienā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 23. decembrī, Vācijas Federatīvā Republika cēla šo prasību.
- 18 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 6. aprīlī, Itālijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā Eiropas Kopienu Komisijas prasījumu atbalstam.
- 19 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 8. aprīlī, Francijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 20 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 14. aprīlī, Zviedrijas Karaliste lūdza atļauju iestāties šajā lietā Vācijas Federatīvās Republikas prasījumu atbalstam.

- 21 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kanceleijā iesniegts 2009. gada 16. aprīlī, Polijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 22 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kanceleijā iesniegts 2009. gada 27. maijā, Spānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 23 Ar 2009. gada 3. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas piektās palātas priekšsēdētājs atļāva Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Polijas Republikai un Zviedrijas Karalistei iestāties lietā. Šīs personas, kas iestājās lietā, savus iestāšanās rakstus iesniedza noteiktajos termiņos.
- 24 Spānijas Karalistes pieteikums par iestāšanos lietā tika iesniegts pēc Pirmās instances tiesas Reglamenta 115. panta 1. punktā paredzētā sešu nedēļu termiņa beigām, tāpēc ar piektās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 8. septembra rīkojumu Spānijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam un sniegt savus apsvērumus mutvārdu procesā.
- 25 Ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja lēmumu piektās palātas sastāvs tika mainīts saistībā ar šo tiesvedību.
- 26 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (piektā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

27 Tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz mutvārdu jautājumiem, kurus Vispārējā tiesa [iepriekš — Pirmās instances tiesa] uzdeva 2010. gada 9. septembra tiesas sēdē.

28 Vācijas Federatīvās Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu;

— ierobežot atcelšanas iedarbību ar apstrīdētās regulas 2. pantu un II pielikumu un tos “apturēt”;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Zviedrijas Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apmierināt Vācijas Federatīvās Republikas celto prasību;

— “saglabāt spēkā” atceltās regulas iedarbību.

30 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- “abstrahēties” no visām atsaucēm uz Padomes Juridiskā dienesta 2008. gada 17. oktobra atzinumu;
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
- pakārtoti — ierobežot un “apturēt” apstrīdētās regulas atcelšanas iedarbību;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Francijas Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 Itālijas Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu;

- pakārtoti — noraidīt prasību kā nepamatotu;

- apstrīdētās regulas atcelšanas gadījumā pasludināt, ka visas sekas, ko rada atcelšana, ir jāuzskata par saistošām;

- piespriet Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

³³ Spānijas Karaliste un Polijas Republika lūdz Vispārējo tiesu noraidīt prasību.

Juridiskais pamatojums

Par iebildēm par nepieņemamību, ko cēlušas Itālijas Republika un Polijas Republika

Lietas dalībnieku argumenti

³⁴ Itālijas Republika un Polijas Republika apgalvo, ka prasība nav pieņemama.

- 35 It īpaši Itālijas Republika apgalvo, ka Vācijas Federatīvajai Republikai būtu bijis jāizsaka iebildumi pret Kopienas budžetu 2009. gadam tā daļā attiecībā uz resursu piešķirumiem, lai lauksaimniecības tirgos veiktu iepirkumus. Ciktāl ar apstrīdēto regulu nosaka vienīgi šo piešķirumu sadali, prasība pret minēto regulu esot novēlota un tādējādi nepieņemama.
- 36 Savukārt Polijas Republika norāda, ka ar šo prasību faktiski paredzēts apstrīdēt sadales mehānisma pamatnoteikumus, kas ietverti Vienotajā TKO regulā, uz kuras pamata tika pieņemta apstrīdētā regula, kā arī ar Regulu Nr. 3149/92 noteikto ikgadējo sadales plānu izveides procedūru.
- 37 Vācijas Federatīvā Republika uzsver, ka šīs abas personas, kas iestājušās lietā, nav tiesīgas celt šādas iebildes par nepieņemamību, jo saskaņā ar judikatūru personas, kas iestājušās lietā, nevar izteikt iebildes par prasības nepieņemamību, ja strīda puse to nav izteikusi.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 38 Vispārējā tiesa konstatē, ka Komisija nav atsaukusies uz prasības nepieņemamību, bet gan aprobežojusies ar lūgumu noraidīt prasību pēc būtības. Tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 40. panta ceturto daļu, kas saskaņā ar minēto Statūtu 53. panta pirmo daļu ir piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā, pieteikumā par iestāšanos lietā iekļautie argumenti drīkst pamatot tikai viena lietas dalībnieka prasījumu. Turklāt saskaņā ar Reglamenta 116. panta 3. punktu personai, kas iestājusies lietā, ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā.

- 39 No tā izriet, ka Itālijas Republikai un Polijas Republikai nav tiesību celt iebildi par prasības nepieņemamību, un tādējādi Vispārējai tiesai nav pienākuma izskatīt pamatus par nepieņemamību, kurus tās ir norādījušas (šajā ziņā skat. Tiesas 1993. gada 24. marta spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS u.c./Komisija, Recueil*, I-1125. lpp., 20.–22. punkts, un Pirmās instances tiesas 1997. gada 27. novembra spriedumu lietā T-290/94 *Kaysersberg/Komisija, Recueil*, II-2137. lpp., 76. punkts). Tādējādi ir jānoraida Itālijas Republikas un Polijas Republikas celtās iebildes par nepieņemamību.

Par Komisijas lūgumu neņemt vērā prasības pieteikumā ietvertās atsauces uz Eiropas Savienības Padomes Juridiskā dienesta 2008. gada 17. oktobra atzinumu

- 40 Komisija norāda, ka attiecīgā atzinuma par Komisijas priekšlikumu Vienotās TKO regulas grozījumiem iesniegšanu nav nedz atļāvusi Padome, nedz arī to ir likusi iesniegt Vispārējā tiesa. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai nebūtu jāņem vērā prasības pieteikumā iekļautās atsauces uz minēto atzinumu.
- 41 Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka šis atzinums, kam nav būtiskas nozīmes izskatāmā strīda atrisināšanā, jau ir bijis oficiāla ziņojuma priekšmets un ka prasības pieteikumā tas ir minēts ļoti vispārīgi.
- 42 Ir jāatgādina, ka pieļaut to, ka tiesvedībā Vispārējā tiesā šādus iestāžu iekšējos dokumentus varētu iesniegt personas, kuras nav to dienestu darbinieki, pēc kuru lūguma šie dokumenti tika sagatavoti, izņemot, ja attiecīgā iestāde ir atļāvusi tos iesniegt vai to ir uzdevusi tiesa, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru būtu pretēji sabiedrības interesēm, kas paredz, ka iestādes var saņemt sava juridiskā dienesta pilnīgi neatkarīgi sniegtus atzinumus (Tiesas 2002. gada 23. oktobra rīkojums lietā C-445/00 *Austrija/Padome, Recueil*, I-9151. lpp., 12. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 8. novembra

rīkojums lietā T-44/97 *Ghignone* u.c./Padome, *Recueil FP*, I-A-223. un II-1023. lpp., 48. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 10. janvāra rīkojums lietā T-357/03 *Gollnisch* u.c./Parlaments, Krājums, II-1. lpp., 34. punkts).

- ⁴³ Tātad ir jāapmierina Komisijas lūgums neņemt vērā prasības pieteikumā ievērtētās atsaucēs uz Eiropas Savienības Padomes Juridiskā dienesta 2008. gada 17. oktobra atzinumu.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁴⁴ Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Zviedrijas Karaliste, izvirza vienu pamatu, saskaņā ar kuru apstrīdētā regula ir tikusi pieņemta, pārkāpjot Vienotās TKO regulas 27. pantu, lasot to kopā ar minētās regulas preambulas 18. apsvērumu, kurā ir izklāstīts, ka Kopienas interesēs ir ilgstoši izmantot lauksaimniecības produktus, kamēr šīs rezerves ir samazinātas līdz parastam līmenim, kā arī ar EKL 33. un 37. pantu. Apstrīdētā regula esot “zaudējusi saikni” ar Kopējo lauksaimniecības politiku (turpmāk tekstā — “KLP”) un faktiski esot sociālās politikas elements.
- ⁴⁵ Vispirms tiek norādīts, ka Vienotās TKO regulas 27. pants, kurš ir daļa no Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas IV apakšiedaļas “Intervences produktu realizācija”, atļauj papildu iepirkumus pārtikas tirgos vienīgi tādā gadījumā, ja

kāds produkts īslaicīgi nav pieejams intervences rezervēs gada plāna īstenošanas laikā, ciktāl tas nepieciešams plāna īstenošanai vienā vai vairākās dalībvalstīs.

46 Taču, pirmkārt, apstrīdētā regula neattiecas uz tādu produktu iepirkumiem, kuri tikai "īslaicīgi nav pieejami intervences krājumos". Kaut gan faktiski šis nosacījums paredz, ka vispirms būtu jāizdala esošie intervences krājumi un ka papildu iepirkumiem ir pagaidu un ārkārtas raksturs, samērs starp pārtikas produktiem no intervences krājumiem un papildus iepirktiem pārtikas produktiem ir neproporcionāls, jo šo pēdējo minēto produktu attiecība salīdzinājumā ar plānā paredzēto kopējo apjomu ir mainījies no 18,06 % 2006. gadā uz 85,35 % 2008. gadā un 86,98 % – 2009. gadā. Turklāt saskaņā ar Komisijas prognozēm attiecībā uz intervences krājumu izmaiņām šāda situācija, iespējams, būs ilgstoši.

47 Attiecībā uz budžetu, kas piešķirts plāna izpildei 2009. gadā, tas bija palielināts līdz EUR 500 miljoniem, nepastāvot iespējai šo pieaugumu salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem pamatot ar plānā ietvertu produktu cenu pieaugumu. Vācijas Federatīvā Republika apšauba arī plāna pieņemšanas procedūras atbilstību Regulai Nr. 3149/92, norādot, ka, pamatojoties uz apgalvojumu par atbilstīgi plānam piešķirtā budžeta pieaugumu, Komisija pēc šajā ziņā paredzētā termiņa bija lūgusi dalībvalstis pārskatīt savus pieteikumus attiecībā uz plāna izpildei nepieciešamajiem produktiem.

48 Otrkārt, situācijai, ka produkti nav pieejami intervences rezervēs, būtu jāpastāv "gada plāna īstenošanas laikā". Saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas apgalvoto šis nosacījums būtu jāinterpretē tādējādi, ka iepirkšana var tikt paredzēta gadījumā, kad produktu trūkst, istenojot gada plānu, vai ja gada plāna īstenošanas laikā tiktu konstatēts, ka esošie produktu intervences krājumi iespējami vai noteikti nebūs pietiekami.

Tomēr ar apstrīdēto regulu esot iedalīti līdzekļi tādu produktu iepirkšanai, kuru intervences krājumi, izveidojot plānu, attiecīgajā gadā nav bijuši paredzēti.

- 49 Treškārt, noteiktais plāns neesot pamatots ar esošo vai gaidāmo intervences krājumu apjomu, bet gan vienīgi ar iesaistīto dalībvalstu deklarētajām vajadzībām, un tādējādi tas neatbilstot tam, kas ir “nepieciešams” tā īstenošanai. Saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas apgalvoto plāna apjomam jābūt saistītam ar intervences krājumiem. Tādējādi Vienotās TKO regulas 43. panta g) punkts dod tiesības Komisijai izveidot gada plānu vienīgi saskaņā ar minētās regulas 27. panta 1. punktu, kas paredz tādu produktu sadali, kuri ir no intervences rezervēm.
- 50 Turklāt Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu pieņemtais plāns neatbilst nevienam no EKL 33. pantā paredzētajiem mērķiem. Tā norāda uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru akta juridiskā pamata izvēle ir jābalsta uz tādiem objektīviem elementiem, tostarp it īpaši uz akta mērķi un saturu, kurus var pārbaudīt tiesā. Saskaņā ar tās apgalvojumu attiecīgā regula neattiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību, un tā nav pasākums, kas pieņemts saistībā ar KLP.
- 51 Faktiski pretēji Komisijas novērtējumam attiecīgais plāns esot “zaudējis saikni” ar KLP un īpaši ar tirgu stabilizācijas mērķi EKL 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Ievērojot to, ka ir notikusi šāda būtiska intervences krājumu samazināšanās un ka plāns ir galvenokārt balstīts uz pārtikas iepirkumiem, šis pasākums vairs nav daļa no lauksaimniecības tirgus, bet gan ir tam pakārtots. EKL 33. un 37. pants attiecas uz apstrīdēto plānu vienīgi kā uz intervences mehānisma papildu elementu, jo tā galvenais mērķis ir sociālā politika. Tomēr saskaņā ar Tiesas judikatūru KLP piemērošanas

joma ir ierobežota, ja juridiskam pasākumam ir zināma iedarbība uz lauksaimniecību, un tam ir vienīgi papildu nozīme salīdzinājumā ar galveno mērķi.

- 52 Turklāt, pretēji Komisijas apgalvojumam, arī ar Kopienas pārtikas palīdzības programmu netiek veicināts, lai piegādes patērētājiem būtu par pieņemamām cenām EKL 33. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Faktiski pārtika tiek piedāvāta vistrūcīgākajām personām, tāpēc pieņemamas cenas mērķis nav absolūti īstenojams. Saskaņā ar Tiesas judikatūru cenas pieņemamībai nevar ņemt par paraugu iespējami viszemāko cenu.
- 53 Saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas apgalvoto šos secinājumus apstiprina Komisijas 2008. gada 17. septembra priekšlikuma projekts Vienotās TKO regulas grozījumiem, kurš it īpaši paredz atcelt iepirkumu ierobežošanu ar gadījumiem, kad intervences krājumi īslaicīgi nav pieejami. Šis grozījums esot atbildis nepieciešamībai pielāgot tiesību aktu faktiskajiem apstākļiem, un Komisija esot to apstiprinājusi.
- 54 Attiecībā uz Regulu Nr. 3149/92 tā pati par sevi nav pretrunā Savienības tiesībām, bet tā jālasa, ņemot vērā augstāka spēka tiesību normas, un nekādā gadījumā nedrīkst atkāpties no tām.
- 55 Saistībā ar to Zviedrijas Karaliste piebilst, pirmkārt, ka Vienotā TKO regula paredz principā vienīgi intervences krājumu izmantošanu un ka ievērojama produktu iepirkšana Kopienas tirgū ir šīs regulas "apiešana". Šīs regulas 27. panta 2. punktā

paredzētie nosacījumi produktu iepirkšanai esot jāinterpretē sašaurināti, jo runa ir par izņēmumiem.

- 56 Attiecībā uz laiku, kad ir iespējams veikt iepirkšanu, Zviedrijas Karaliste norāda uz to, ka Vienotās TKO regulas 27. panta formulējums, iespējams, zināmā mērā atšķiras dažādu valodu versijās. Saskaņā ar tā tulkojumu zviedru valodā situācijai, ka produkts īslaicīgi nav pieejams, jābūt gada plāna īstenošanas laikā, un šādā gadījumā pietiktu pieņemt gada plāna grozījumus. Minētās interpretācijas pamatā ir šā noteikuma konteksts un mērķis, kas paredz lietderīgi izmantot intervences krājumus, nevis vispirms palīdzēt vistrūcīgākajām personām. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 3149/92 4. pantu produktu var iepirkt tirgū vienīgi tad, ja piegādājamo pirmās nepieciešamības pārtikas produktu sadale no intervences krājumiem un pārvietošana starp dalībvalstīm jau ir veikta.
- 57 Savienības likumdevējs nekad neesot vēlējies paredzēt pastāvīgu palīdzības programmu. Gluži pretēji, pamatojoties uz Vienotās TKO regulas preambulas 18. apsvērumu, intervences krājumu samazināšanās izraisītu plāna darbības jomas mazināšanos. Savukārt sociālās politikas mērķi skaidri izriet no Regulas Nr. 3149/92 1. un 2. panta.
- 58 Otrkārt, Zviedrijas Karaliste apgalvo, ka Vienotās TKO regulas 27. panta mērķis nav nodrošināt, lai piegādes patērētājiem būtu par pieņemamām cenām, kā to paredz EKL 33. panta 1. punkts. Attiecībā uz tirgu stabilizācijas mērķi tā norāda, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šajā mērķī ir ietverta arī vēlme Kopienā samazināt lauksaimniecības produktu pārpalikumus. Tomēr ar apstrīdēto regulu noteiktā produktu sadale nerada nepieciešamo saikni ar šim mērķim paredzētajiem intervences iepirkumiem.

Pretēja interpretācija varētu izraisīt to, ka EKL 37. pants tiktu uzskatīts par juridisko pamatu visiem tiesību aktiem, kuri attiecas uz subsīdijām pārtikas iepirkšanai.

- 59 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja Kopienu pasākuma izvērtēšana parāda, ka tam ir divi mērķi vai ka tam ir divas sastāvdaļas un ja vienu no tām var atzīt par galveno vai dominējošo, tiesību akts ir jābalsta tikai uz to, ar ko ir saistīts galvenais vai dominējošais mērķis vai sastāvdaļa. Zviedrijas Karaliste uzskata, ka tāds pasākums kā apstrīdētā regula, varēja tikt pieņemts, pamatojoties uz EKL 308. pantu.
- 60 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika un Polijas Republika, apgalvo, ka apstrīdētā regula atbilst Vienotajai TKO regulai, kā arī Regulai Nr. 3149/92.
- 61 Vispirms Komisija apgalvo, ka Vācijas Federatīvās Republikas arguments attiecībā uz EKL 33. panta interpretāciju ir neatbilstīgs. Tomēr, atbildot uz kritiku, ka apstrīdētā regula neatbilst šā panta mērķiem, Komisija atgādina judikatūru, saskaņā ar kuru regulai ir jābūt saistītai ar lauksaimniecības jomu, tātad — ar EKL 37. pantu, jo produkti, uz kuriem attiecas šī regula, ir uzskaitīti EK līguma I pielikumā, un attiecīgā regula veicina viena vai vairāku KLP mērķu īstenošanu, kas tā ir to produktu gadījumā, uz kuriem attiecas Vienotās TKO regulas 27. pants.
- 62 Faktiski EKL 33. panta mērķis ir tirgu stabilizācija, izplatot un īslaicīgi veicot iepirkumus Kopienas tirgū, un ar to paredzēts nodrošināt, lai piegādes patērētājiem, ieskaitot

visitrūcīgākās personas, būtu par pieņemamām cenām, [un to panāk], piedāvājot lauksaimniecības produktus par pieņemamām cenām. Komisija piebilst, ka izplatīšanas plāna sociālais mērķis vienmēr ir bijis skaidri pausts pamatnoteikumos, kā arī ar EKL 2. un 3. pantā, atbilstīgi kuriem jāinterpretē KLP. Šis plāns ir saglabājis savu saikni ar KLP.

63 Otrkārt, attiecībā uz iespējamu Vienotās TKO regulas 27. panta pārkāpumu Komisija apgalvo, ka nosacījums par to, ka “gada plāna īstenošanas laikā” produkti nav pieejami intervences krājumos, ir izpildīts tad, ja intervences krājumi nav pieejami gada plāna īstenošanas laikā. Turklāt no Regulas Nr. 3149/92, kā arī no Vienotās TKO regulas 27. panta konteksta un mērķa izriet, ka krājumu pieejamība ir jāpārbauda tad, kad tiek pieņemts gada plāns. Saskaņā ar Regulu Nr. 3149/92 sadali plāno, sākot no iepriekšējā gada maija (dalībvalstis paziņo par savām vajadzībām), lai varētu pieņemt plānu pirms 1. oktobra, kas ir plāna īstenošanas sākuma datums. Proti, saskaņā ar šīs regulas 2. panta 3. punkta 1) apakšpunkta c) daļu asignējums jānodod dalībvalstu rīcībā, ja tad, kad pieņem gada plānu, konstatē, ka produkts īslaicīgi nav pieejams. Savukārt Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar šo jautājumu replikā, šķiet, ir saskaņā ar šo argumentāciju.

64 Attiecībā uz to, ka intervences krājumi “īslaicīgi nav pieejami”, Komisija piekrīt Vācijas Federatīvās Republikas viedoklim par iepirkumu pakārtoto nozīmi saistībā ar intervences krājumiem. Tomēr tā apgalvo, ka, neesot precīzākai informācijai par minēto nosacījumu, tas ir jāinterpretē, ievērojot Vienotās TKO regulas mērķi un ņemot vērā faktu, ka saistībā ar KLP valsts iestāžu iejaukšanās tirgū ir pastāvīgs instruments, kam nepieciešamas atbilstīgas realizācijas iespējas, ko neapstrīd Vācijas Federatīvā Republika. Lai saglabātu šādas iespējas, attiecīgie iepirkumi ir ne tikai pieļaujami, bet arī nepieciešami. Tādējādi, kamēr dažu produktu intervences krājumu izveidošana

juridiski ir iespējama un faktiski pietiekami piemērota, Komisijai ir pienākums paredzēt šādu produktu papildu iepirkšanu.

- 65 Turklāt jēdziens “īslaicīgi nav pieejams” ir jāsaprot saistībā ar vispārēju novērtējumu, ko veic vairāku gadu garumā. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 3149/92 2. pantu Komisijas pienākums ir laikā, kad tiek pieņemts attiecīgais plāns, ņemt vērā resursu izmantošanu iepriekšējos gados. Faktiski, ņemot vērā plašās novērtēšanas pilnvaras, kas šajā jautājumā dotas Komisijai, attiecīgie iepirkumi ir aizliegti vienīgi uz kādu produktu vērstās intervences mehānisma atcelšanas vai ilgtermiņa pārtraukšanas gadījumā.
- 66 Tomēr tas tā neesot šajā gadījumā attiecībā uz apstrīdēto regulu. Vienotās TKO regulas 27. panta noteikumu izpildes nodrošināšanai Komisijas pienākums ir atsevišķi pārbaudīt katra produkta, nevis visu intervences krājumu pieejamību. Tomēr, pirmkārt, saskaņā ar šo regulu ir atļauti plānā iekļauto produktu papildu iepirkumi intervences mērķim. Otrkārt, dažādu produktu intervences krājumu apjomi nav pastāvīgi, un gadu gaitā tie mainās. Treškārt, produkti, kuri bija jāmobilizē 2009. gadā, nebija pieejami tikai īslaicīgi. Turklāt jaunie intervences krājumi, kuri tiek veidoti, varētu atbilst 2010. finanšu gada plāna lielai daļai. Tādējādi Komisija ir pareizi uzskatījusi, ka situācija, kurā krājumi nav pieejami, pastāv tikai īslaicīgi un ka tādējādi varētu nodrošināt šo produktu mobilizāciju Kopienas tirgū.
- 67 Komisija uzskata, ka Vācijas Federatīvās Republikas argumentācija attiecībā uz šo ir neatbilstīga un pretrunā jautājumam par esošo intervences krājumu robežlielumu, sākot no kura tā varētu pasūtīt papildu iepirkumus. Kvantitatīvais elements, ko izvirza Vācijas Federatīvā Republika, neizriet no attiecīgā Vienotās TKO regulas noteikuma.

Tā ir pretrunā arī regulas mērķim un radītu juridisku nenoteiktību tās piemērošanā. Jebkurā gadījumā Vācijas Federatīvās Republikas argumentācija nav tāda, lai atspēkotu šā noteikuma interpretāciju, ko devusi Komisija, vai lai apšaubītu apstrīdētās regulas likumību. Dokuments, ko Vācijas Federatīvā Republika izstrādā divas reizes gadā, attiecas uz ilgtermiņa prognozēm, kuras neuzskata par pamatu Komisijas lēmumam par gada plānu izpildīšanu. Jebkurā gadījumā, izvērtējot apstrīdētās regulas likumību, atbilstīga ir vienīgi juridiskā situācija, kas pastāv šīs regulas pieņemšanas laikā.

⁶⁸ Attiecībā uz nosacījumu par nepieciešamību Komisija norāda, ka 2009. finanšu gada plāns attiecas vienīgi uz izdevumiem, kas šim mērķim paredzēti Savienības budžetā, kā tas ir noteikts Vienotās TKO regulas 27. panta 2. punkta a) apakšpunktā. Saskaņā ar šo noteikumu nepieciešamība būtu jāizvērtē, nevis balstoties uz plānoto apjomu un intervences krājumu attiecību, bet gan pamatojoties uz mobilizāciju, kas vajadzīga plāna izpildīšanai iesaistītajās dalībvalstīs. Tādējādi tā apgalvo, ka finanšu gados, kuros intervences krājumu apjomi bija ļoti nozīmīgi, plānā bija realizēta tikai neliela krājumu daļa. Faktiski saistībā ar piešķirtajiem budžeta resursiem gada plāna mērķis ir atbilst vajadzībām, par kurām dalībvalstis ir paziņojušas, ņemot vērā optimālāko vērtējumu par vistrūcīgāko personu skaitu.

⁶⁹ Šajā ziņā Komisija apstrīd Vācijas Federatīvās Republikas argumentu par budžeta pieaugumu un apgalvo, ka tas noteikts, nevis balstoties uz abstrakta pamata, bet gan ievērojot izmaksas saistībā ar konkrēta produktu daudzuma iepirkšanu par tirgus cenām, kuras 2008. gadā būtiski palielinājās un bija daudz augstākas par intervences cenām.

- 70 Saskaņā ar Komisijas apgalvojumu plāna samazinājums vai īstermiņa pārtraukšana, jo kopējie intervences krājumi īslaicīgi samazinās un it īpaši daži produkti nav pieejami, ir pretrunā tā mērķiem. Faktiski rastos situācija, ka šajā plānā nav iekļautas labdarības organizācijas, kuru līdzdalība ir atkarīga no tā, un ka turpmākajos gados tiek atcelta ar krājumu realizācijas instrumentu saistītā infrastruktūra, kam esot raksturīga krājumu palielināšanās. Tādējādi tiktu apšaubīti plānā iekļautie tirgus stabilizācijas un augsta līmeņa sociālo garantiju mērķi.
- 71 Visbeidzot Komisija apgalvo, ka tās priekšlikums Vienotās TKO regulas grozījumiem nerada saistošas tiesiskas sekas un ka tādējādi tas nevar būt prasības priekšmets.
- 72 Savos apsvērumos attiecībā uz Zviedrijas Karalistes iestāšanās rakstu Komisija apstrīd interpretāciju, saskaņā ar kuru papildu iepirkumi ir iespējami vienīgi tad, ja plāna īstenošanas laikā ir radusies situācija, ka produkti nav pieejami intervences krājumos. Vairākums Vienotās TKO regulas 27. panta valodu versiju drīzāk atbilst Komisijas piedāvātajai interpretācijai. Turklāt tā apgalvo, ka no šīs regulas preambulas 18. apsvēruma nekādā ziņā neizriet tas, ka likumdevējs pieejamo intervences krājumu samazināšanās gadījumā būtu paredzējis plāna darbības jomas sašaurināšanos.
- 73 Itālijas Republika turklāt uzskata, ka 2000. gada 4. aprīļa spriedums lietā C-269/97 Komisija/Padome (*Recueil*, I-2257. lpp.), kurā Tiesa ir secinājusi, ka EKL 33. un 37. pants var būt juridiskais pamats, lai pieņemtu pasākumu, kas arī un, iespējams, galvenokārt vērsti uz sabiedrības veselības aizsardzību, ir piemērojams arī šajā gadījumā. No EKL 2., 136. un 137. panta turklāt izriet, ka EKL 33. un 37. pants var būt ekskluzīvs juridiskais pamats, lai pieņemtu pasākumus, kam ir arī sociālais mērķis, pat ja tas ir dominējošais, ar nosacījumu, ka tiek izmantoti noteikumi, kas saistīti ar

regulējumu un intervenci lauksaimniecības tirgos, kā tas esot gadījumā saistībā ar apstrīdēto regulu.

⁷⁴ Itālijas Republika atgādina, ka Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.) paredzēts, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF) finansē lauksaimniecības tirgu stabilizācijas pasākumus. Tā kā Vienotās TKO regulas 27. pantā ir paredzēts, ka ELGF misija ir finansēt attiecīgos iepirkumus, šie pēdējie saskaņā ar 4. pantu Padomes 1987. gada 10. decembra Regulā (EEK) Nr. 3730/87, ar ko nosaka vispārīgos noteikumus pārtikas piegādei no intervences uzkrājumiem izraudzītām organizācijām izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām (OV L 352, 1. lpp.), arī ir uzskatāmi par izdevumiem lauksaimniecības tirgu stabilizācijai, ievērojot budžeta iestādes noteiktos attiecināmos izdevumus.

⁷⁵ No Padomes 1995. gada 24. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2535/95, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3730/87 (OV L 260, 3. lpp.), preambulas pirmā apsvēruma izriet, ka, lai gan ir aizvien lielāka intervences krājumu apjoma samazināšanās, Savienības likumdevējs ir gribējis saglabāt attiecīgo plānu, tirgū paredzot iepirkumus kā “pagaidu pasākumu”, t.i., kā līdzvērtīgu, nevis pakārtotu un papildu pasākumu salīdzinājumā ar krājumu realizāciju, kas vienmēr ir atbilstīgi KLP mērķiem. Pamatojoties uz faktu, ka kāds produkts nav pieejams, iespēju brīvi rīkoties ar krājumiem un iepirkumiem tirgū ierobežo vienīgi pienākums izmantot krājumus, pirms veikt iepirkšanu. Šo secinājumu apstiprina Regulas Nr. 3730/87 preambulas otrais apsvērums, Regulas Nr. 3149/92 preambulas trešais apsvērums un tās 4. pants, Komisijas 1996. gada 13. februāra Regulas (EK) Nr. 267/96, ar ko groza Regulu Nr. 3149/92 (OV L 36, 2. lpp.), preambulas trešais un ceturtais apsvērums, kā arī Komisijas 2007. gada 28. septembra Regulas (EK) Nr. 1127/2007, ar ko groza Regulu Nr. 3149/92 (OV L 255, 18. lpp.), preambulas piektais apsvērums.

- 76 Itālijas Republika raksturo kā nepieciešamus visus iepirkumus, kuri paredzēti plānā iekļautajām vajadzībām, ko praktiski nav iespējams apmierināt, vispirms izmantojot intervences krājumus. Tomēr šis nosacījums neesot saistīts ar izmantojamu krājumu minimuma esamību un vēl mazāk ar to, ka šis minimums ir lielāks nekā tirgū iepirktais apjoms.
- 77 Attiecībā uz to, ka gada plāna īstenošanas laikā kāds produkts nav pieejams, Itālijas Republika apgalvo, ka Vienotās TKO regulas 27. pants ir šādi formulēts, jo tikai šajā laika posmā jāveic nepieciešamie iepirkumi tirgū, kas arī atbilst Regulas Nr. 3149/92 3. pantam. Tādējādi iepirkumi tiktu veikti tikai tad, ja apstiprinātos fakts, ka plāna īstenošanas laikā krājumi nav pieejami. Šī atsauce uz laika posmu, kurā plāns tiek īstenots, nav šķērslis, lai vispirms novērtētu, vai krājumi ir pietiekami, jo tas ir būtiski, lai noteiktu budžeta piešķirumus saistībā ar iepirkumiem. To apstiprina Regulas Nr. 267/96 preambulas pirmais apsvērums.
- 78 Savukārt Francijas Republika uzsver, ka apstrīdētās regulas mērķis ir nodrošināt, lai piegādes patērētājiem būtu par pieņemamām cenām, bet to apstrīd Vācijas Federatīvā Republika. Faktiski neatkarīgi no tā, vai [iepirkums ir] par samaksu vai bez maksas, regulas mērķis ir precīzi nodrošināt cenu, kuru var uzskatīt par vienīgo vistrūcīgākajām personām pieņemamo cenu, it īpaši, ja to, kopumā ņemot, salīdzina ar cenu, ko vistrūcīgākās personas samaksājušas, pērkot pārtiku parastā tirdzniecības aprītē.
- 79 Tā piebilst, ka KLP pieder pie EKL 3. panta 1. punktā uzskaitītajiem Kopienas pasākumiem, kuru īstenošanai saskaņā ar EKL 2. pantu īpaši jāveicina augsta līmeņa sociālā aizsardzība visā Kopienā. Tiesa ir nospriedusi, ka KLP mērķu īstenošanā, it īpaši saistībā ar tirgu kopīgo organizāciju, nevar neņemt vērā tādus vispārējo interešu apsvērumus kā patērētāju aizsardzība vai cilvēku un dzīvnieku veselības un

dzīvības aizsardzība. Palīdzība vistrūcīgākajām personām arī esot vispārējo interešu apsvērums.

- 80 Attiecībā uz intervences krājumu nepieejamības īslaicīgo raksturu Francijas Republika apgalvo, ka šo krājumu izmantošanas samazināšanās īpaši bija vērojama tikai pēdējos divos gados, sākot no 2008. gada.
- 81 Polijas Republika uzsver, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz nosacījumiem par pārtikas iepirkšanu tirgū, jo Vienotās TKO regulas 27. pantā ietvertie izteicieni ir neskaidri un ļoti vispārīgi. Jebkurā gadījumā šā panta vienīgā pareizā interpretācija ir sniegta Regulā Nr. 3149/92. Savukārt, ja tiktu apstiprināta Vācijas Federatīvās Republikas argumentācija, kas attiecas uz tirgū veicamo iepirkumu daļu, kura noteikta apstrīdētajā regulā, tiktu ieviests jauns nosacījums attiecībā uz sadales mehānismu, kurš Vienotajā TKO regulā līdz šim nav bijis paredzēts. Turklāt, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas Komisijai ir KLP jomā, kāda šajā jomā veikta pasākuma likumība varētu tikt ietekmēta tikai tad, ja šis pasākums būtu acīmredzami nepiemērots.
- 82 Precīzāk, nosacījums par to, ka produkti īslaicīgi nav pieejami, attiecas uz konkrēto pasākumu “paredzamā nākotnē”, nevis uz tā norisi pagātnē. Tādējādi nav pārliecības par to, ka krājumi “paredzamā nākotnē” netiks atjaunoti, tāpēc šis nosacījums ir izpildīts.
- 83 Attiecībā uz KLP mērķiem Polijas Republika apgalvo, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tie jāinterpretē, ņemot vērā EKL 2. pantā definētos Savienības vispārējos sociālos un ekonomiskos mērķus, kā arī pašreizējo ekonomisko un sociālo situāciju un nepārtraukti mainīgos apstākļus. Tomēr Vācijas Federatīvās Republikas ieteiktā

interpretācija neatbilstot šiem kritērijiem. It īpaši tā nav ņēmusi vērā situācijas būtiskās pārmaiņas, kuras lauksaimniecībā norisinājušās kopš Savienības pēdējās paplašināšanās.

⁸⁴ Saskaņā ar Polijas Republikas apgalvojumu EKL 33. panta 1. punktā uzskaitītos KLP mērķus var iedalīt divās līdzvērtīgās grupās, un pirmās grupas mērķis ir nodrošināt lauksaimniecības attīstību un saglabāt lauku iedzīvotāju pietiekami augstu dzīves līmeni, bet otrās grupas, kura galvenokārt paredzēta pārtikas produktu patērētājiem, mērķis ir garantēt pārtikas piegāžu drošību un nodrošināt pieņemamas cenas. Šajā ziņā tā uzskata, ka Vācijas Federatīvā Republika nepamatoti pielīdzina pieņemamas cenas jēdzienu tirgus cenas jēdzienam, taču pirmais no tiem jāinterpretē, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma īpašos apstākļus, un tādējādi tas ne vienmēr atbilst otrajam jēdzienam. Turklāt Vācijas Federatīvā Republika ir neatbilstoši interpretējusi Tiesas judikatūru attiecībā uz pieņemamas cenas jēdzienu, jo tā neattiecas uz tādu patērētāju īpašo kategoriju, kuri ir vistrūcīgākās personas.

⁸⁵ Visbeidzot Polijas Republika apgalvo, ka lauksaimniecības produkti, kurus izmanto saskaņā ar sadales mehānismu, neatkarīgi no to izcelsmes samazina tirgū esošo produktu pārpalikumu, kas veicina tirgus stabilizāciju un palielina lauksaimniecībā nodarbināto personu ienākumus.

⁸⁶ Tiesas sēdē Spānijas Republika uzsvēra, ka ir nepieciešama stabilitāte pārtikas produktu sadalē vistrūcīgākajām personām, un norādīja, ka ir vajadzīgi papildu iepirkumi šā pasākuma saglabāšanai un pienācīgai norisei vairāku gadu laikā. Faktiski piešķirt plāna īstenošanai nepieciešamos materiālos resursus un cilvēkresursus vienīgi tajos gados, kas raksturīgi ar krājumu pārpalikumiem, būtu pārāk dārgi finanšu un

darbības ziņā. Savukārt šā pasākuma ievirze nav tikai sociāla, jo no tā labumu gūst ne vien vistrūcīgākās personas, bet arī lauksaimniecības tirgus kopumā.

- ⁸⁷ Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka pretēji 73. punktā minētajai lietai Komisija/Padome, uz ko šajā lietā atsaucas Itālijas Republika, apstrīdētās regulas mērķis nav vērsts uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību, bet gan 90 % apmērā — uz lauksaimniecības produktu iepirkumiem, ko veic neatkarīgi no KLP instrumentiem. Tā apstrīd Itālijas Republikas argumentu, ka pārtikas palīdzība ir kļuvusi par stabilu KLP mērķi, jo tas nav savienojams ar Kopienas un dalībvalstu kompetenču sadales principu. Turklāt nav iespējams pamatot ar KLP saistīta pasākuma kvalificēšanu, apgalvojot, ka tas juridiski izriet no attiecīgo resursu piešķiršanas ELGF.
- ⁸⁸ Vācijas Federatīvā Republika arī uzsver, ka šajā lietā Regula Nr. 2535/95 ir neatbilstīga un ka Itālijas Republikas secinājums neattiecas uz šīs regulas preambulas pirmā apsvēruma pēdējo daļu. Turklāt Regula Nr. 1127/2007 nevar ietekmēt augstāka juridiskā spēka tiesību normu interpretāciju. Visbeidzot Regula Nr. 3730/87 nav jāinterpretē tādējādi, ka tajā jau ir paredzēta pasākumu paplašināšana saskaņā ar pārtikas palīdzības programmu.
- ⁸⁹ Saistībā ar Francijas Republikas argumentiem par KLP mērķu īstenošanu apstrīdētajā regulā Vācijas Federatīvā Republika uzsver, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tirgus stabilizācijas mērķis ir vērsts uz piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara radīšanu tirgū tā, lai attiecīgie pasākumi veicinātu kopējā tirgus darbību, bet tā tas nav apstrīdētajā

regulā paredzēto iepirkumu gadījumā. Savukārt maksimālā cena, ko var pieprasīt par pārtikas piegādi, tiek noteikta, ievērojot vienīgi pašizmaksu, un tādējādi arī ar to nevar īstenot mērķi, kas vērsts uz pieņemamu cenu nodrošināšanu. Jāpiebilst, ka šis mērķis ne tieši, ne netieši nav minēts nevienā no aktiem, kuri ir apstrīdētās regulas juridiskais pamats.

⁹⁰ Vācijas Federatīvā Republika apstrīd arī Francijas Republikas veikto analīzi par to, ka intervences krājumi īslaicīgi nav pieejami, un apgalvo, ka tirgū veikto iepirkumu daļa 20–30 % apmērā jau bija jāuzskata par nozīmīgu, un tādējādi piegādes grūtības ir pastāvējušas vismaz četrus gadus.

⁹¹ Attiecībā uz Komisijas plašo rīcības brīvību, kas izriet no judikatūras, uz ko atsaucas Polijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka tā neattiecas uz pasākuma mērķu interpretāciju un tādējādi — uz izskatāmo lietu.

⁹² Saistībā ar to, ka produkti īslaicīgi nav pieejami, Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka pastāv saikne starp šo pieejamības trūkumu un papildu iepirkumu vērtību, jo šāda programma nevar balstīties uz iepirkumiem, kuri ilgtermiņā aizvien vairāk pieaug un pēdējos divos gados veido praktiski visu piegādāto apjomu. Novērtējot šāda rakstura situāciju, ir lietderīgi ņemt vērā pagātnes notikumus.

- ⁹³ Vācijas Federatīvā Republika atgādina par Eiropas Kopienu Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 6/2009, kura nosaukums ir “Eiropas Savienības pārtikas palīdzība trūcīgām personām: mērķu, izmantoto līdzekļu un metožu novērtējums”, kurā Revīzijas palāta pauž uzskatu, ka pārtikas palīdzības programma patiešām ir politiski vēlama kā sociāls pasākums, bet tā nav saderīga ar KLP noteikumiem un tās finansējumu. Revīzijas palāta esot arī paudusi šaubas par programmas ieguldījumu tirgus noregulēšanā.

Vispārējās tiesas vērtējums

- ⁹⁴ Vispirms jāprecizē saikne starp Vienoto TKO regulu, Regulu Nr. 3149/92 un apstrīdēto regulu.
- ⁹⁵ Pirmkārt, no apstrīdētās regulas apsvērumiem izriet, ka tā ir pieņemta, pamatojoties uz Vienoto TKO regulu un it īpaši uz tās 43. panta g) punktu saistībā ar šīs pašas regulas 4. pantu, turklāt šajos abos pantos ir izdarīta atsauce uz īstenošanas noteikumiem, ko pieņem Komisija, lai izstrādātu Vienotās TKO regulas 27. panta 1. punktā paredzēto gada plānu, kā arī procedūru, kas tai jāievēro.
- ⁹⁶ Turklāt no apstrīdētās regulas 1. panta izriet, ka pārtikas produktu sadale trūcīgāko personu pabalstam Kopienā, piemērojot Vienotās TKO regulas 27. pantu, notiek atbilstīgi gada plānam.

97 Otrkārt, attiecībā uz saikni starp apstrīdēto regulu un Regulu Nr. 3149/92 jāuzsver, ka Komisija ar šo otro no minētajām regulām ir noteikusi virkni nepieciešamo nosacījumu, lai īstenotu pilnvaras, kuras izriet no Vienotās TKO regulas.

98 Tādējādi, pieņemot gada plānu, Komisijai bija jāievēro Regula Nr. 3149/92. Attiecībā uz šo jāatgādina, ka apstrīdētās regulas preambulas pirmais apsvērums ir izteikts šādā redakcijā:

“Atbilstīgi 2. pantam [...] Regulā [...] Nr. 3149/92 [...] Komisijai būtu jāpieņem sadales plāns, ko paredzēts finansēt no 2009. budžeta gadā pieejamajiem līdzekļiem. Šajā plānā katrai dalībvalstij, kas īsteno šo pasākumu, jo īpaši jāparedz finanšu līdzekļu maksimālā summa, kas pieejama, lai šī valsts varētu izpildīt savu plāna daļu, kā arī katra veida produktu daudzums, kas jāizņem no intervences aģentūru rīcībā esošajiem krājumiem.”

99 No tā izriet, ka apstrīdētās regulas likumība jāizvērtē, ņemot vērā, no vienas puses, Vienoto TKO regulu, kura ir tās juridiskais pamats, un, no otras puses, Regulu Nr. 3149/92.

100 Šo abu pēdējo minēto regulu noteikumu iespējamās kolīzijas gadījumā ir jāatceras, ka atbilstoši tiesību normu hierarhijas principam regula, ar kuru paredz īstenošanas noteikumus, nevar būt atkāpe no aktā, kuru ar to paredzēts ieviest, ietvertajiem noteikumiem (skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 3. maija spriedumu lietā T-219/04 Spānija/Komisija, Krājums, II-1323. lpp., 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 101 Tomēr jāatzīmē, ka šajā lietā lietas dalībnieki neapgalvo to, ka Vienotā TKO regula ir nesaderīga ar Regulu Nr. 3149/92, bet katrs no lietas dalībniekiem aizstāv Vienotās TKO regulas 27. panta atšķirīgu interpretāciju.
- 102 Tādējādi, lai izspriestu lietu, ir jānoskaidro, kurai Vienotās TKO regulas 27. panta interpretācijai dodama priekšroka.
- 103 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru interpretējamais sekundāro Savienības tiesību akts ir jāinterpretē pēc iespējas tā, lai tas būtu saderīgs ar Līguma noteikumiem. Īstenošanas regula, ja iespējams, ir jāinterpretē tā, lai tā būtu saderīga ar pamatregulas noteikumiem (Tiesas 1993. gada 24. jūnija spriedums lietā *C-90/92 Dr Tretter, Recueil*, I-3569. lpp., 11. punkts, un 1996. gada 10. septembra spriedums lietā *C-61/94 Komisija/Vācija, Recueil*, I-3989. lpp., 52. punkts).
- 104 Tādējādi Vienotā TKO regula ir jāinterpretē tās saderīguma kontekstā ar atbilstošajiem Līgumā ietvertajiem noteikumiem par KLP, kuras daļu tā veido.
- 105 Šajā ziņā ir jāatgādina Tiesas pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. Tiesas 2005. gada 7. jūnija spriedumu lietā *C-17/03 VEMW u.c., Krājums*, I-4983. lpp., 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 106 Citiem vārdiem sakot, ja regulas un it īpaši kādas no tās normām gramatiskā un vēsturiskā interpretācija neļauj precīzi novērtēt tās piemērotību, attiecīgā regula jāinterpretē, balstoties gan uz tās mērķi, gan vispārējo sistēmu (šajā ziņā skat. Tiesas

1998. gada 31. marta spriedumu apvienotajās lietās C-68/94 un C-30/95 Francija/Komisija, *Recueil*, I-1375. lpp., 168. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 25. marta spriedumu lietā T-102/96 *Gencor*/Komisija, *Recueil*, II-753. lpp., 148. punkts).

107 Šo principu kontekstā tad arī ir jāvērtē apstrīdētās regulas likumība.

— Par vienīgo pamatu, kurā norādīts uz iespējamu apstrīdētās regulas pieņemšanu, pārkāpjot Vienoto TKO regulu un it īpaši tās 27. pantu

108 Kā izriet no Vienotās TKO regulas preambulas 10. apsvēruma, intervences iepirkumi ir KLP instruments, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgus un nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Valsts intervenci patlaban regulē noteikumi, kuri ietverti Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas I nodaļā. Viens no intervences krājumu realizācijas līdzekļiem saskaņā ar šīs pašas regulas 27. pantu ir izplatīšana vistrūcīgākajām personām.

109 Šajā ziņā jāatgādina par vēsturisko kontekstu, kurā šis noteikums ir ietverts.

110 Pārtikas produktu izdalīšana vistrūcīgākajām personām Kopienā tika ieviesta ar Regulu Nr. 3730/87. No šīs regulas preambulas trešā apsvēruma it īpaši izriet, ka "ar tās dažādu lauksaimniecības produktu intervences uzkrājumiem Kopienai ir potenciālas

iespējas veikt nozīmīgu ieguldījumu tās vistrūcīgāko pilsoņu labklājībā” un ka, “ilglai-
cīgi izmantot šo potenciālu, līdz uzkrājumi sasniedz normālu līmeni, ieviešot piemē-
rotus pasākumus, ir Kopienas interesēs un atbilst [KLP] mērķiem”.

- 111 Pēc tam, kad bija veikta virkne KLP reformu, intervences krājumi pakāpeniski tika samazināti, un radās aizvien biežāki periodi, kuros šie krājumi bija nelieli vai to vispār nebija. Tāpēc Regula Nr. 3730/87 tika grozīta ar Regulu Nr. 2535/95. Šī regula ieviesa iespēju ar zināmiem nosacījumiem dažus produktus mobilizēt tirgū.

- 112 Regulas Nr. 2535/95 preambulas pirmais apsvērums ir šāds:

“tā kā ar Regulu [..] Nr. 3730/87 paredzētā kārtība par pārtikas piegādi Kopienas vistrūcīgākajām personām balstās uz valsts rezervju pieejamību intervences aģentūru veiktās iepirkšanas dēļ, [..]; tā kā gada laikā ikgadējā pārtikas piegādes plāna īstenošanu var sarežģīt dažu pamatproduktu īslaicīgs trūkums [intervences krājumos]; tā kā šī iespējāmība varētu palielināties, ņemot vērā pasākumus, kas veikti efektīvākai tirgu kontrolei un ražošanas piemērošanai pieprasījumam; tā kā būtu piemēroti kā pagaidu pasākumu šādos apstākļos, lai nepakļautu briesmām piegādes programmas, paredzēt iespēju mobilizēt attiecīgos produktus Kopienas tirgū, taču ar noteikumiem, kas negrauj principu par produktu piegādi no intervences [krājumiem], [un nepārsniedz Kopienas budžetā paredzēto līdzekļu piesaistes programmu]”.

113 No Regulas Nr. 3730/87 un Nr. 2535/95 izrietošais noteikums ir izmantots Vienotās TKO regulas 27. pantā, un tās preambulas 18. apsvērumā ir teikts, ka “dažādu lauksaimniecības produktu intervences krājumu dēļ Kopienai ir pieejami līdzekļi, lai sniegtu ievērojamu palīdzību vistrūcīgākajiem cilvēkiem Kopienā”, precizējot, ka tās “interesēs ir ilgstoši izmantot šo iespēju, kamēr, veicot attiecīgus pasākumus, šīs rezerves ir samazinātas līdz parastam līmenim”. No šā paša apsvēruma izriet, ka ar Regulu Nr. 3730/87, ievērojot šajā apsvērumā minēto, ir ieviests Kopienas vistrūcīgākajām personām paredzētas pārtikas produktu sadales “sociāls pasākums” un ka tas ir jāsaglabā un jāiekļauj Vienotajā TKO regulā.

114 Tādējādi, kā teikts iepriekš 3. punktā, Vienotās TKO regulas 27. pants ir ietverts tās II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas IV apakšiedaļā “Intervences produktu realizācija”. Šā panta, kura nosaukums ir “Izplatīšana vistrūcīgākajām personām Kopienā”, 1. punktā ir noteikts, ka produkti no intervences rezervēm ir pieejami konkrētām norīkotām organizācijām, kas izplata pārtiku saskaņā ar gada plānu. Šā paša panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka produktu var mobilizēt Kopienas tirgū, īpaši, ja “tas īslaicīgi nav pieejams Kopienas intervences rezervēs 1. punktā minētā gada plāna īstenošanas laikā, ciktāl nepieciešams plāna īstenošanai vienā vai vairākās dalībvalstīs, un ja izmaksas nepārsniedz robežlielumu, kas šim mērķim paredzēts Kopienas budžetā”.

115 Tātad šis noteikums jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz lietderīgu intervences krājumu izmantošanu.

116 Ir jākonstatē, ka šis strīds attiecas uz tādu tiesību normu piemērošanu, kurās ir ietvertas divas fāzes. Galvenā fāze par valsts intervenci tirgū skaidri atbilst KLP mērķiem,

kuri norādīti EKL 33. panta 1. punktā, un it īpaši tirgu stabilizācijas mērķim. Tai secīgā fāzē ietver šādi izveidoto intervences krājumu realizāciju, kurā pārtikas produktu sadale vistrūcīgākajām personām ir viens no tās ietvaros veiktajiem pasākumiem. Šai sadalei ir sociāls mērķis, kas salīdzinājumā ar KLP galvenajiem mērķiem ir sekundārs, un zināmā mērā tam var būt pakārtota nozīme, un principā to iespējams īstenot vienīgi pārpalikušo krājumu robežās un ņemot vērā to, kas “atbilst [KLP] mērķiem ilgstoši izmantot šo potenciālu, kamēr šīs rezerves ir samazinātas līdz parastam līmenim”.

¹¹⁷ Attiecībā uz papildu iepirkumu iespēju no Regulas Nr. 2535/95 preambulas pirmā apsvēruma izriet, ka šis pasākums tika pieņemts, jo “gada laikā ikgadējā pārtikas piegādes plāna īstenošanu [var] sarežģīt] dažu pamatproduktu īslaicīgs trūkums intervences krājumos” un, “lai nepakļautu briesmām piegādes programmas, paredzēt iespēju mobilizēt attiecīgos produktus Kopienas tirgū”. Savukārt šajā pašā apsvērumā ir norādīts, ka tas jāveic “ar noteikumiem [...], kas negrauj principu par produktu piegādi no intervences krājumiem un nepārsniedz Kopienas budžetā paredzēto līdzekļu pieejas programmu”.

¹¹⁸ Tātad no izklāstītā skaidri izriet, ka šā pasākuma lietderība ir pamatota, pastāvot intervences krājumiem un gada plānam to sadalei vistrūcīgākajām personām. Tādējādi, pretēji Komisijas apgalvojumam, gada plāna un papildu iepirkumu mērķis nevar būt vajadzību apmierināšana, par kurām plānā iesaistītās dalībvalstis ir paziņojušas, bet gan izdalīt esošos intervences krājumus vistrūcīgākajām personām.

- 119 Turklāt Vienotās TKO regulas 27. panta 1. punktā ir noteikts, ka “produkti no intervences rezervēm” ir pieejami, un saskaņā ar minētā panta 2. punkta a) apakšpunktu produktu var mobilizēt Kopienas tirgū, ja tas “īslaicīgi nav pieejams Kopienas intervences rezervēs [...] gada plāna īstenošanas laikā”. No tā izriet, ka šādu produktu papildu iepirkumi ir paredzēti kā izņēmums no tiesību normas par produktu izplatīšanu no intervences krājumiem. Tādējādi šis pasākums kā izņēmums ir jāinterpretē sašaurināti. Nekādā gadījumā to nevar pielīdzināt tiesību normai.
- 120 Arī jēdziena “produkts īslaicīgi nav pieejams [...] gada plāna īstenošanas laikā” sašaurināta interpretācija ir noteikta ar papildu paskaidrojumu Vienotās TKO regulas 27. panta 2. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar kuru produktu var mobilizēt tirgū vienīgi, “ciktāl nepieciešams [gada] plāna īstenošanai [...] un ja izmaksas nepārsniedz robežlielumu, kas šim mērķim paredzēts Kopienas budžetā”.
- 121 No šā noteikuma izriet, ka minēto produktu var iepirkt tirgū vienīgi tad, ja rodas situācija, ka tas īslaicīgi nav pieejams gada plāna īstenošanas laikā. Tas arī paredz, ka pirms iespējamās mobilizācijas tiek pieņemts gan gada plāns, gan tā izpildīšanai plānotais budžets.
- 122 Patiešām, kā to apgalvo Komisija, praktiskas piemērošanas labad un, konkrētāk, lai būtu iespējams pieņemt plānu un tā izpildīšanai paredzēto budžetu, laikā, kad tiek pieņemts plāns, Komisijai ir jāzina, kādi produktu apjomi ir jāiepērk tādēļ, ka tie intervences krājumos nav pieejami. Faktiski iespējama ir vienīgi šāda veida rīcība, un tā atbilst attiecīgajiem Regulas Nr. 3149/92 noteikumiem.

123 Saskaņā ar Regulas Nr. 3149/92 1. pantu iesaistītās dalībvalstis vēlākais līdz 31. maijam pirms gada plāna izpildes perioda paziņo Komisijai par savām vajadzībām. Saskaņā ar šīs pašas regulas 2. pantu līdz katra gada 1. oktobrim Komisija pieņem gada plānu, kurā it īpaši noteikts, ka “katru produktu no intervences krājumiem sadala pa attiecīgajām dalībvalstīm. Sadalot krājumus starp dalībvalstīm, Komisija ņem vērā iepirkumus Kopienas tirgū gadījumam, kad minētais produkts īslaicīgi nav pieejams krājumos, ko konstatē gada plāna pieņemšanas laikā”.

124 Tomēr šie noteikumi nav jāsaprot tādējādi, ka tie piešķir Komisijai pilnvaras noteikt plānu neatkarīgi no esošajiem intervences krājumu apjomiem un/vai prognozēm attiecīgajam gadam. Tādējādi, nosakot piešķirumus, tai jāņem vērā daudzumi, ko dalībvalstis ir pieprasījušas, un nepieciešamie tādu produktu daudzumi, kuri nav pieejami intervences krājumos, kā arī tādu produktu daudzumi, kuri iepriekšējos gados ir pieprasīti, piešķirti un faktiski izmantoti (Regulas Nr. 3149/92 2. panta 3. punkta c) apakšpunkta otrā daļa), tā tomēr nedrīkst pārsniegt robežas, kuras noteiktas ar augstāka juridiskā spēka tiesību normu, proti, ar Vienoto TKO regulu.

125 Faktiski Komisijas pienākums, pieņemot plānu, ir koriģēt intervences krājumu apjomus. Saistībā ar šo Komisijai patiešām ir rīcības brīvība, kas piešķirta ar Vienotās TKO regulas 27. panta 2. punktu, taču šis fakts nevar radīt situāciju, ka netiek ievērots šā noteikuma izņēmuma raksturs. Intervences krājumi ir jāaplūko kā pastāvīga vienība, kurā notiek vienīgi apjoma izmaiņas atkarībā no tirgus svārstībām un valsts intervences, tāpēc izteicienu “īslaicīgi nav pieejami” nevar interpretēt tādējādi, ka tas attiecas uz mēnešu vai gadu skaitu, bet gan tas ir jāinterpretē kā izņēmums no noteikuma par produktu izplatīšanu no intervences krājumiem. Turklāt papildu iepirkumu apjoma daļai jāatspoguļo šā pasākuma izņēmuma raksturs salīdzinājumā ar gada

plāna kopējiem apjomiem, jo tā mērķis ir vienīgi uz laiku uzlabot situāciju, kad krājumi nav pietiekami, kam atkarībā no uzkrājumu lieluma jāparādās plāna īstenošanas laikā. Pretējā gadījumā mainītos samērs starp šo noteikumu un attiecīgo izņēmumu.

- 126 Šis secinājums nav pretrunā nevienam no Regulas Nr. 3149/92 noteikumiem. Jāpiebilst, ka tas atbilst Regulas Nr. 2535/95 preambulas pirmā apsvēruma formulējumam, ar kuru ir radīta iespēja veikt papildu iepirkumus, un saskaņā ar šo regulu minētā iespēja bija jāparedz, lai neapdraudētu piegādes programmu pieņemšanu un īstenošanu.
- 127 Šajā gadījumā Komisija ar apstrīdēto regulu ir noteikusi vistrūcīgākajām personām paredzēto pārtikas produktu ikgadējo sadales plānu 2009. budžeta gadam, un saistībā ar to Komisija regulas II pielikumā ir paredzējusi dalībvalstīm piešķirumus kopsummā EUR 431 420 891 apmērā, lai tās veiktu produktu iepirkumus tirgū, proti, apmēram 89,98 % no plāna kopējā apjoma, kas ir EUR 496 miljoni (apstrīdētās regulas I pielikuma a) punkts).
- 128 Tādējādi jākonstatē, ka apstrīdētajā regulā ietvertā gada plāna galvenais mērķis ir atbilst vajadzībām, par kurām ir paziņojušas plānā iesaistītās dalībvalstis, nevis intervences krājumu realizācija.
- 129 Turklāt no replikai pievienotajiem pielikumiem izriet, ka pēc tam, kad Komisijas priekšsēdētājs bija paziņojis, ka vistrūcīgāko personu pārtikas produktu sadales plānam paredzētais budžets tiek palielināts par divām trešdaļām, Komisija aicināja iesaistītās dalībvalstis pārskatīt savas vajadzības 2009. budžeta gadā, par kurām bija paziņots, un līdz 2008. gada augusta beigām, t.i., Regulas Nr. 3149/92 1. panta 2. punktā paredzētajā termiņā, to darīt zināmu Komisijai.

130 Šajos apstākļos 2009. finanšu gada plānu nevar uzskatīt par atbilstīgu Vienotās TKO regulas 27. pantam, kā tas ir interpretēts iepriekš tekstā.

131 Šo secinājumu nevar atspēkot ne ar vienu no argumentiem, ko izvirzījušas Komisija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika vai Polijas Republika.

132 Komisija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika un Polijas Republika it īpaši apgalvo, ka plāna samazinājums vai īstermiņa pārtraukšana tāpēc, ka kopējie intervences krājumi īslaicīgi samazinās vai daži produkti nav pieejami intervences krājumos, ir pretrunā plāna mērķim, jo šis fakts mazinātu no plāna atkarīgu labdarības organizāciju līdzdalību tajā, kā arī turpmākajos gados, kuros palielinātos produktu uzkrājumi, un vājinātu ar krājumu realizācijas instrumentu saistīto infrastruktūru. Tas ir pretrunā KLP mērķiem un padara neiespējamu virzību uz mērķi nodrošināt augsta līmeņa sociālo aizsardzību, izmantojot programmas ieguldījumu.

133 Šim argumentam nevar piekrist. Pirmkārt, ir jāievēro, ka šajā prasībā netiek apstrīdēta viestrūcīgākajām personām paredzēto pārtikas produktu sadales gada plāna izveidošana. Tomēr saskaņā ar Vienotās TKO regulas 27. pantu šā plāna galvenais mērķis ir pārtikas produktu izdalīšana no intervences krājumiem, nevis plānā iesaistīto labdarības organizāciju vajadzību nodrošināšanas stabilitāte. Otrkārt, no lietas materiāliem un iepriekš tekstā minētajiem apsvērumiem izriet, ka ar apstrīdēto regulu noteiktais plāns 2009. budžeta gadam ir ne tikai nošķirts no pieejamo intervences krājumu apjomiem, bet tajā ir noteikti arī piešķirumi papildu iepirkumiem saistībā ar budžetu, kas ir ievērojami lielāks par iepriekšējos trijos gados paredzēto. Šādos

apstākļos nevar piekrist tam, ka apstrīdētās regulas mērķis ir nodrošināt attiecīgās programmas stabilitāti.

- ¹³⁴ Komisijas, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Polijas Republikas argumenti, kuros pausts, ka ar Vienotās TKO regulas 27. pantu un ar apstrīdēto regulu īsteno dažādus KLP mērķus, kas noteikti EKL 33. panta 1. punktā, pat ja pieņem, ka tie ir pareizi, nav pietiekams pamats, lai apšaubītu secinājumu, ka ar apstrīdēto regulu, kā tas izriet arī no iepriekš tekstā minētajiem apsvērumiem, tiek pārkāpts Vienotās TKO regulas 27. pants, un tas ir pants, kura likumība netiek apšaubīta šajā prasībā.
- ¹³⁵ Šajā ziņā judikatūrai, uz ko atsaucas Komisija, Itālijas Republika, Polijas Republika, kā arī Vācijas Federatīvā Republika, par pasākumam piemērota juridiskā pamata noteikšanu saistībā ar mērķiem, kurus īsteno ar šo pasākumu, nav nozīmes izskatāmajā lietā. Faktiski šī lieta neattiecas uz jautājumu par tiesību aktu juridiskā pamata noteikšanu.
- ¹³⁶ Visbeidzot attiecībā uz dažādiem regulu izvilkumiem jānorāda, ka, interpretējot Vienotās TKO regulas 27. pantu, tie netika ņemti vērā, proti, Regulas Nr. 267/96 un Regulas Nr. 1127/2007, ar kurām groza Regulu Nr. 3149/92, apsvērumu izvilkumi, uz kuriem Itālijas Republika atsaucas un norāda, ka, pamatojoties uz tiem, priekšnoteikums papildu iepirkumiem ir vienīgi situācija, kad produkts nav pieejams intervences krājumos, kuru apjoms samazinās, ir jākonstatē, ka minētie apsvērumu izvilkumi nav pietiekams pamats, lai pārskatītu Vienotās TKO regulas 27. panta interpretāciju, ko ir apstiprinājusi Vispārējā tiesa. Attiecībā uz Vienotās TKO regulas 27. panta interpretāciju jāpiebilst, ka zemāka juridiskā spēka normas, kas pieņemtas tās īstenošanai, nevar būt noteicošas.

137 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot Vienotās TKO regulas 27. pantu.

— Par Vienotās TKO regulas 27. panta pārkāpuma sekām

138 Gadījumā, ja prasību apmierinātu, Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Zviedrijas Karaliste, prasa, lai Vispārējā tiesa izmantotu savas pilnvaras un nolemtu, ka apstrīdētās regulas 2. panta un II pielikuma atcelšanas iedarbība jāierobežo un “jāaptur”, lai novērstu, ka šī atcelšana nevarētu ietekmēt plāna īstenošanu labdarības organizāciju labā 2009. budžeta gadā vai gadījumā, ja Vispārējā tiesa nolēmumu pieņemtu pēc [2009.] budžeta gada beigām, tad — vēlāk.

139 To pašu prasa arī Komisija, ko atbalsta Itālijas Republika un Polijas Republika.

140 Pirmkārt, jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Zviedrijas Karaliste, ar šādu formulējumu patiesībā prasa daļēji atcelt apstrīdēto regulu, proti, tās 2. pantu un II pielikumu.

141 Ir svarīgi atgādināt, ka šajā gadījumā netiek apstrīdēta vistrūcīgākajām personām paredzēto resursu piešķiršanas mehānisma likumība, bet gan fakts, ka 2009. budžeta gada plāns, kas pieņemts ar apstrīdēto regulu, ir balstīts galvenokārt uz produktu papildu iepirkumiem tirgū. Tādējādi, ievērojot šā sprieduma 137. punktā izdarīto

secinājumu, ir pamats atcelt vienīgi tos noteikumus, kuri paredz piešķirumus šādu iepirkumu veikšanai, proti, apstrīdētās regulas 2. pantu un II pielikumu.

- ¹⁴² Otrkārt, ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas daļēja atcelšana notiek laika posmā, kad piešķirumu kopējās summas pārskaitījums principā jau ir veikts. Šādos apstākļos un lai novērstu to, ka ar atpakaļejošu spēku izdarīta atcelšana radītu dalībvalstīm, kuras ir saņēmušas piešķirumus, pienākumu atmaksāt šos piešķirumus, Vispārējai tiesai ir jāizmanto savas pilnvaras un jānorāda uz iedarbību, ko rada tiesību akta atcelšana, kas jāuzskata par galīgu.
- ¹⁴³ Tādējādi šajos īpašajos apstākļos jāatceļ apstrīdētās regulas 2. pants un II pielikums un jānolemj, ka šī daļējā atcelšana neietekmē jau veikto piešķirumu spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹⁴⁴ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Vācijas Federatīvās Republikas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

¹⁴⁵ Turklāt atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Polijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) Komisijas 2008. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr. 983/2008, ar ko pieņem plānu par resursu sadalījumu dalībvalstīm, kas jāiekļauj 2009. budžeta gadā pārtikas piegādei no intervences krājumiem trūcīgāko personu pabalstam, 2. pants un II pielikums tiek atcelti;
- 2) Regulas Nr. 983/2008 2. panta un II pielikuma atcelšana neietekmē jau veikto piešķirumu spēkā esamību;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Vācijas Federatīvās Republikas tiesāšanās izdevumus;

4) Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Polijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Prek

Soldevila Fragoso

Frimodt Nielsen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 13. aprīlī.

[Paraksti]